

N:o 130.

Af Herr Jöns Pehrsson: Om upphäfvande af 7 kap. 3 § Giftermålsbalken.

Att flera för vår tid ej passande föräldrade lagrum kvarstå i lagen, kan ej förnekas. Ett sådant är 3:dje paragrafen i sjunde kapitlet Giftermålsbalken om jäf mot äktenskap. Denna lag är grym och onaturlig; efter den kan hvilken som helst göra uppehåll på lysning och vigsel i hvilket äktenskap som helst; väl föreskrifves att borgen skall ställas för all kostnad och skada, men icke att den behöfver vara vederhäftig. Oftast kan det lidande, smälek och förlust ett par lider, hvaremot obefogadt jäf anmäles, icke blifva uppskattadt i verkligt penningevärde. Lagparagrafen är dessutom numera maktlös och gör ingen nytta, men mycken skada. Det är nu mera icke sällsynt, att de personer, mot hvilka jäf mot lysning och äktenskap i laga ordning anmäls, resa öfver till vårt grannland Danmark och der efter gällande lag blifva lagligen vigda. Ett sålunda ingånget äktenskap betraktas sedan här i Sverige såsom laglig vigsel, och hustrun förklaras som äkta maka, oaktadt den afbrutna lysningen i Sverige aldrig mera fortsättes eller ytterligare vigsel påkallas. Paragrafens upphäfvande skall utan tvifvel vara en välgerning för presterskapet och kyrkan, om sådan lag afskaffas, som tillåter fullkomligt gyckel med det heliga äktenskapets ingående. Med de stränga föreskrifter som gälla för prest i afseende att förekomma obehörig lysning, och med de stränga lagstadganden strafflagen med rätta innehåller mot svekligt förfarande i afseende på trolofning och äktenskap, är lagparagrafen obehöflig, och dessa tvenne sist nämnda omständigheter äro fullt betryggande till förekommande af obehörig lysning och äktenskaps ingående; och föreslås värdsamt,

att Riksdagen för sin del behagade upphäfva omnämnda 3:dje paragraf i sjunde kapitlet Giftermålsbalken.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles värdsamt.

Stockholm den 27 Januari 1877.

Jöns Pehrsson.